

Týdnu od Zjevení Páně (6. ledna) se říká *alianční*, neboť se v něm křesťané na celém světě modlí za jednotu, již od dob vzniku tzv. Evangelické aliance v Anglii (1846). V Plzni bylo každý večer v tomto týdnu ekumenické modlitební shromáždění, vždy v jiném sboru. My jsme se zúčastnili modliteb v Křesťanském společenství (K.S.) na Lochotíně, které nám připadalo trochu jako křesťanská diskotéka (představený sboru je zároveň šéfem kapely), u metodistů v Maranadě, u metodistů na Lochotíně, kde kázal br. Jeroným, a u adventistů - tam všude byla atmosféra podobná, ale malinko střízlivější. Mrzelo nás, že jsme se nemohli zúčastnit setkání u evangelíků, kteří nám jsou asi nejbližší.

Jako na potvoru existuje ještě druhá tradice modliteb za jednotu křesťanů, pocházející rovněž z Anglie, a to v týdnu od 18. do 25. ledna (svátek Obrácení apoštola Pavla). Tuto tradici začali r. 1908 anglikánští duchovní, brzy se k nim připojila katolická církev a Světová rada církví, dnes se na přípravě textů podílí např. i YMCA. Přesto je v naší zemi chápán spíše jako "katolický" týden - souvisí to s památkou Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (18.1.) a s tzv. unionistickými kongresy na Velehradě.

V Plzni se v tomto týdnu konala pouze bohoslužba slova vedená o. biskupem Radkovským v Maranadě, které jsme se bohužel také nemohli zúčastnit, prý tam však bylo nabito.

K pozoruhodnostem měsíce ledna snad dále patří:

- má (možná první v životě) jízda taxíkem do práce, ke které došlo 6.1. tím, že jsem pomohl taxikáři vytlačit auto po klouzačce u nás pod okny, když se o to předtím sám hodinu marně pokoušel. Jeho vděčnost pak neznala mezí. (Pozorování podobných pokusů z okna nám celý měsíc sloužilo místo televize.)

- stejný den začínáme s bratřími diskutovat nad budoucími úpravami interiéru školky, kterou, jak se zdá, již brzo biskupství koupí.

10.-13. 1. se Šebestián zúčastnil evangelizačního kurzu "Filip" v Mýtě u Rokycan.

15.1. slavíme mé narozeniny a výročí křtu společenskou hrou.

17.1. odjíždějí bráchové na jednu chatu, aby si tam udělali rekolekci, zatímco já opět na týden uléhám.

18.1. děláme v pavilónku anketu, zda zavést další mši, příp. kdy; výsledek: zatím počkat.

20.1. slavíme Šebestiánův svátek.

V sobotu **25. 1.** přijeli ráno spolčáci z Prahy, aby s námi a 12 dětmi z farnosti podnikli ve škaredém počasí celodenní výlet na nedaleký kopec Krkavec; cestou jsme hráli hry a stavili se v jedné rodině na svačinu.

Večer šel Šebestián na salesiánský ples, kde bývá přítomna celá katolická "elita".

26.1. měl Jeroným v pavilónku první křest (dítěte).

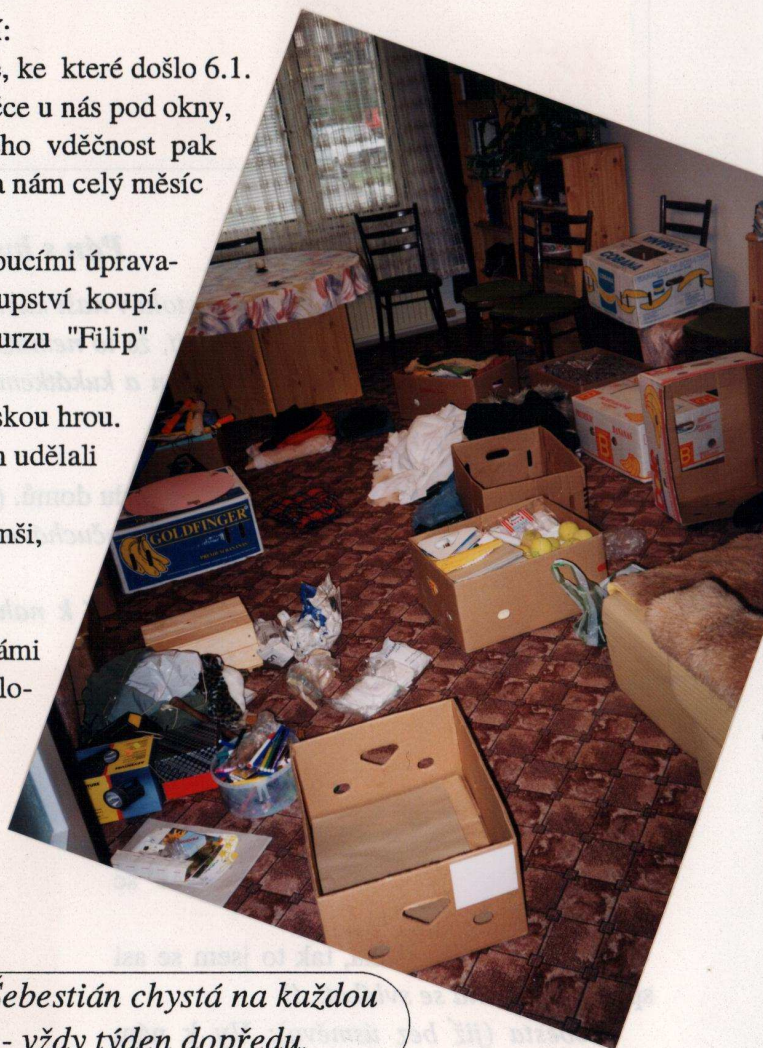
V pátek **31.1.** večer odjíždějí bratři s naším společenstvím mladých plně naloženým mikrobusem DCM na bývalou faru v Abertamech v Krušných Horách.

Takto se Šebestián chystá na každou akci - vždy týden dopředu.

Já za nimi pojedou až v sobotu po setkání řeholníků s naším biskupem, kde se má představit každá komunita. Toto setkání se už tradičně uskutečňuje v mnoha diecézích kolem svátku Uvedení Páně do chrámu (2.2.) - od letoška je tento den podle ustanovení papeže zároveň Dnem zasvěceného života.

Na horách bobujeme a chodíme na procházky, navzájem se seznamujeme kladením otázek ze seznamu, který děcka vytvořily, povídáme si o tom, jak si kdo představuje spolčo, o volných chvílích a při jídle si předčítáme knížku Narnie.

V pondělí jsou pololetní a po nich chřipkové prázdniny, takže většina zůstává na horách se Šebestiánem do úterka, ostatní se vracíme již v pondělí.

7.2. uspořádali farníci v pavilónku karneval pro asi 50 dětí; po něm začínáme rekolekci adorací.

9.-10. 2. se bráchové účastní setkání kněží ve Stodě.

11.2. máme u nás v bytě vysokoškoláky a masopustní sýrové hody.

12.2. je popeleční středa. Po mši se u nás v bytě modlíme s lidmi křížovou cestu. Chtěli jsme se jí začít modlit s lidmi pravidelně, ale nenašli jsme pro ni vhodný čas ani místo.

13.2. jsem se zúčastnil jedné skupinky mladých z K.S., která se schází každý čtvrtek u mladých manželů Čapkových, kteří mě k sobě pozvali na Aliančním týdnu. Atmosféra byla příjemná a vůči mně velice vstřícná - vyptávali se mě, proč jsem vstoupil do kláštera, a přitom se ukázalo, že toho vědí o katolické církvi i o Františkovi z Assisi docela hodně.

V pátek 14.2. odjel Šebesta na setkání katechumenů do Mýta u Rokycan a Jeroným na setkání animátorů do Stodu, oba se vrátili v sobotu večer. Já jsem měl domluveno s třemi konzervatoristy, že jim v sobotu dopoledne ukážu varhany v našem kostele Všech svatých.

16.2. odjel Šebestián na exercicie, které dával Msgre Simandl na Velehradě, po nich se ještě na tři dny stavil v Uherském Hradišti.

Tentýž den měl můj spolužák jáhen Jirka Janota vážnou bouračku, kterou přežil jen díky tomu, že ho kolemjedoucí cyklista vytáhl z hořícího auta. Domluvili jsme se, že v březnu vezmu za něj pět hodin náboženství týdně ve vesnicích okolo Plzně, jezdím tam autem.

17.2. Jsem musel násilím vyhodit z biskupství jednu pomatenou paní, která se už tři roky dožaduje audience u biskupa (viz přiložená výpověď, kterou jsem kvůli tomu musel učinit na policii - za povšimnutí stojí zvláště jazyková úroveň zapisovatele).

Také jsme si koupili starší pohovku a křesla, především, aby měly návštěvy kde spát.

21.2. pro mě zase začala práce na zahradě, na biskupství je zato práce čím dál méně.

2.3. nás přijel navštívit Dominik z Brna, čehož využíváme m.j. k hraní společenských her, které nejdou hrát ve třech. Dominik mi také přivezl nafukovací člun, díky němuž dostává čištění rybníčku v meditační zahradě o mnoho veselejší charakter.

3.3. se u nás poprvé sešel katechumenát.

5.3. se u nás poprvé sešlo spolčo starších mladých (od 18 let).

V pátek 7.3. odjíždí Šeba na brigádo-rekolekci otců (rodin) do Těnovic.

8.3. si dělám výlet na kole do Českého lesa; večer jdeme s Jeronýmem na literární večer, který pořádají dva mladí profesori z církevního gymnázia (CiGy) se svými (ještě mladšími) manželkami a žáky.

9.3. ráno se vrátil Šebesta; využíváme půjčeného auta a překrásného počasí a po nedělní mši vyrážíme na výlet na Šumavu, kde jsou však ještě zbytky sněhu.

10.3. dojeli na snídani spolčáci z Uh. Hradiště, zvaní "Tajfuni", spolu s naším bratrem Solánem. Šebesta se jim následující dva dny (a noci) věnuje.

11.3. jsme začali dělat biblické spolčo "pořádně" (tj. s přípravou), čteme na pokračování knihu Exodus a já s Jeronýmem k ní máme na střídačku komentář.

13.3. jsme byli zase po dlouhé době plavat.

V neděli 16.3. odjíždí mladší ("Malé") spolčo s bráchama na jarní prázdniny na Šebestiánovic chatu do Labutě pod Přimdou (Krušné Hory), zatím co já si jedu vypůjčit *dvojkolo* od svého bývalého spolužáka z gymplu, který si ho se svou ženou koupili jako svatební dar, ale teď čekají mimčo. V následujících týdnech se stalo oblíbenou atrakcí mnoha farníků (a samozřejmě nejvíce mojích). Do Labutě dojedu příští den.

V Labuti podnikáme až 40 km výlety, po večerech diskutujeme "o chození a spaní" (kluka s holkou) a o smrti, přes den "regenerujeme", ve středu zakončujeme pobyt táborákem.

22.3. se účastníme setkání biskupa s mládeží, jehož součástí byla "křesťanská diskotéka" a scénka "Uzdravení chromého" v podání KGB, dále práce ve skupinkách.

Na Květnou neděli 23. 3. máme jakési farní odpoledne - křížovou cestu a možnost ke svátosti smíření, která byla hojně využita.

26.3. nám byly popřát k Velikonocům sestry salesiánky a zároveň u nás byl na návštěvě profesor KTF UK Josef Bartoň, který nám referoval o neutěšené situaci na bohoslovecké fakultě.

Liturgii velikonočního tridua nám zpestřilo nejen zpěvem společenství Noe. Všechny bohoslužby se vyznačovaly hezkou rodinnou atmosférou v pavilónku.

Na Velký pátek (28.3.) zahrála skupina hudebních nadšenců z naší farnosti vlastní *pašije* u kostela Všem svatých na Roudné. Stěžejní "Voice band" představoval zlo dorážející na Ježíše, přítomné i v každém z nás - jak se snažil v úvodním slovu naznačit Šebestián, přestože ho v začínající vichřici nebylo moc slyšet. Šebestián měl na pašijích také kus zásluhy tím, že vnitřně podpořil hlavního z nadšenců Ládu Pohořelého.

Vigilie Bílé soboty u nás začala ve 21 hod. a trvala se všemi čteními něco přes dvě hodiny. Většina z asi 60 přítomných si pak udělala hojné *agapé*, které pro některé skončilo až chvíli před ranní nedělní mší, jež se nesla poněkud ospalým duchem.

Přes neděli jsme dospávali a večer jsme si udělali sváteční - zašli jsme si na pizzu.

Na Velikonoční pondělí jsme po mši splnili svou mužskou povinnost vůči farnicím a odpoledne jsme udělali s "malým" spolčem Veselé odpoledne pro děti. Na závěr jsme hráli vybiku s úplně cizíma dětma - nikoli naposled.

3.4. opět na týden uléhám do postele, zmožen virózou.

V pátek 4.4. odjíždí Šebesta na jednodenní rekolekci pro novokřtěnce a katechumeny.

5.4. nás přijel navštívit bratr Paschal z Prahy a sloužil nám nedělní mši.

10.4. nás navštívili dva francouzští kněží, kteří se zajímají o pastorační práci na sídlišťích - Šebesta se s nimi seznámil loni v Polsku.

Večer jsme udělali první setkání katechetů naší farnosti, abychom se seznámili, vyměnili si zkušenosti a pokusili se vymyslet strategii učení náboženství v příštím školním roce. Ze sedmi katechetů přišli jen tři, přesto to ve mně zanechalo dobrý dojem.

V pátek 11.4. odjíždíme autem do Domaslavi, kde prožijeme s vysokoškoláky moc hezký den a půl (v sobotu celodenní výlet, sport, sdílení se s problémy duchovního života).

13.4. na nedělní mši rekordní účast 160 lidí. Odpoledne pomáháme salesiánkám s dětským odpolednem na Vinicích - hrajeme se staršími kluky fotbal.

Večer promítáme u salesiánů pro vysokoškoláky a některé "malé" spolčáky muzikál o Františkovi *Forza Venite Gente*, a přes protesty Šebestiána dokument, který o něm natočila Česká televize.

Spolča

Počet různých společenství v naší farnosti se rozrostl natolik, že jsme si je museli s bráchama rozdělit:

Šebestián vede katechumenát, "malé" spolčo, lochotínské společenství rodin, maminky s dětma, a spolu s Jeronýmem se účastní Velkého spolča.

Já mám na starosti druhé společenství rodin na Lochotíně, spolu s Jeronýmem biblické společenství a docházím do jednoho vysokoškolského spolča.

Jeroným čeká, zda-li se podaří založit společenství rodin přímo na Vinicích.

3. kapitola

14. duben byl pro mě významný, neboť vedení provincie v Praze odhlasovalo, že budu moci (16.8.) složit slavné (doživotní) sliby; žádal jsem o ně již vloni, ale tehdy mi to nebylo umožněno.

Šebestián byl na setkání kněží kousek za německými hranicemi. Bylo podle jeho slov přátelské, ale ne příliš plodné (Šebestián byl daleko nejmladší).

Večer jsem byl na ekumenickém shromáždění - tentokrát nás hostilo Křesťanské společenství. Program byl typický pro K.S. s výjimkou *modlitby za papeže*; Šéf K.S. Kája Řežábek se totiž dověděl o Nostradamových proroctvích (Nostradamus byl, jestli se nepletu, jakýsi alchymista v 17. st.), podle nichž má současný papež zemřít násilnou smrtí. Proto jsme se na Kájův pokyn všichni *horlivě* modlili za ochranu pro Jana Pavla II. na jeho cestách, aby se ukázalo, že Nostradamus byl lži prorok. Já jsem jen v duchu Nostradamovi děkoval, že neprorokoval opak, protože pak by asi naše ekumenická modlitba uvízla na mrtvém bodě ...

15.4. se arciděkanství přestěhovalo do části našeho bývalého kláštera v Plzni, která byla k tomu účelu vkusně (a snad až příliš nákladně) zrekonstruována.

V pátek **18.4.** odpoledne odjíždíme s Jeronýmem na rekolekci do Hor Matky Boží (okraj Šumavy) na chatu mého bývalého spolužáka Cyrila. Dozvídáme se, že to bylo oblíbené rekolekční místo i našich předchůdců - Michala Pometla, Jirky Mazance & spol.

Šebestián místo toho dává rekolekci pražskému spolčou v Meditační zahradě.

21.4.: Zrušili jsme spolčou maminek s dětmi, místo toho se maminky scházejí (když už děti spí) na novém "Vinickém spolčou", které vede Jeroným s Šebestiánem; probírají na pokračování "Rady zkušeného dábla" od Lewise.

24.4.: Dovoluji si připomenout, že mám tento den svátek. S bráchama jsme ho oslavili již včera večer v čajovně (v žádné jsem dosud nebyl - musím si asi zvykat!).

Večer jsme s Šebou šli na skupinku mládeže K.S.; vede je Eda, který byl shodou okolností především žádat Šebu o svatbu - chtěl tak udělat ekumenické gesto, Šeba mu to ale rozmluvil.

Večer **25. dubna** odjíždíme mikrobusem s Malým spolčem na zítřejší setkání s papežem v Hradci Králové; přespáváme u sester františkánek na Hoješíně. Novicky nám přes noc tak pomalovaly mikrobusem, že vypadáme jak kočovná mateřská školka.

Po setkání v Hradci jedeme na setkání v Praze, ale bereme to přes Teplicko-Adršpašské skály; spíme u sester salesiánek v Karlíně.

30.4. vyrážíme s Jeronýmem do Brna na zítřejší kněžské svěcení Dominika, druhý den na jeho primici v Praze a další den na primici v rodných Tuchlovicích, kde se na závěr strhlo úporné františkánské fotbalové klání.

Šebesta měl místo toho brigádu s Malým spolčem v Žel. Rudě.

6.5. natáčeli s Šebou debatu pro místní televizi. Výsledek jsme bohužel neviděli - prý byl Šebestián "úžasný" (řekl asi dvě věty).

7.5.: využíváme toho, že zítra je státní svátek, a odpoledne odjíždíme s třemi kluky ze "Střídačky" do Ameriky (u Karlštejna), kde procházíme podzemní štoly; nocujeme v Malé Americe; večer se vracíme domů. (Střídačkou nazýváme partu kluků, co k nám chodí v neděli na mši, podle jejich charakteristického posezu, podobného hokejové střídačce, která sleduje - poněkud strhaně - vývoj utkání.)

10.5. si dělám asi 200 km výlet na dvojkole s jeho majitelem Cyrilem do Českého Lesa.

Večer k nám na týden přijíždí Benda z Uh. Hradiště, aby si u nás odpočinul od zátěže, kterou tam má a viděl naše spolča (většinu z nich však musel vést). V Hradišti ho zatím bude zastupovat Šeba.

11.5. Benda má nedělní mši, po ní jdem s dětma do ZOO.

Odpoledne začínáme trénovat na volejbalový turnaj, který bude 15.6. u salesiánů - hrajeme skoro každý týden; po srážce s Bendym přestávám chodit na jedno koleno, druhý den s ním jedu do nemocnice a tři dny ležím v posteli.

16.5. nás přijely navštívit sestry františkánky z Brna; přespí u nás, protože zítra se chtějí zúčastnit rekolekce KGB.

18.5. jsem jel na společenství mladých terciářských rodin v Černošicích u Prahy. Sjíždějí se každý měsíc z různých koutů Čech. Když jsem byl ještě v Praze, chodil jsem mezi ně pravidelně.

23.5.: loučíme se s jednou sestrou sv. Josefa, která ze zdravotních důvodů odlétá zpět do USA. Místo ní přiletí jiná sestra z Indie.

Dopoledne vezu putovní výstavu věnovanou sv. Vojtěchovi do Ostrova u Karlových Varů, a protože si ji mám druhý den zase vyzvednout, dělám si rekolekci s přespáním pod širákem v krásné přírodě Doupovských hor. Lidi tam celý den nepotkáte, a když, tak jen v zeleném - to je pak ale zle, protože jde o zakázaný vojenský prostor.

25.5. mají v katedrále 1. sv. přijímání některé "naše" děti. V Meditační zahradě má rekolekci pražská farnost PMS.

30.5. - 1.6. máme v Plzni *Dny víry*; jejich příprava je spojena s následující příhodou:

Zručnost br. Jiřího v couvání mikrobusem

Tak vám tak couvám v průjezdu na biskupství podle pokynů: "Můžeš, můžeš - Stop! Pojď se podívat, cos udělal!" - A on vám za autem na zdi přimáčkne kočárek (naštěstí bez dítěte). Zdálo se, že se mu nic nestalo.

Za chvíli přichází nic netušící maminka. Vkládá dítě do kočárku, ale cosi jí nefunguje. Chvilku pozoruji a pak *ochotně* přispěchám na pomoc ("To jste moc hodný!"), ale spravit západku se mi nepodařilo. Maminka si dále všímá, že kočárek nějak šmajdá a trochu zatáčí. ("To přeci nedělalo!") Nezbyvá mi, než se zahanbeně přiznat. Maminka velkoryse odpouští. ("Než jste to řekl, zrovna mě to taky napadlo - kočárek je na jedné straně špinavý od zdi.")

Za půl hodinky couvám znovu a nějak přitom přehlížím naražený sud piva na stole. Zpětným zrcátkem jsem spustil pípu, sud sám zůstal ve velice podezřelé poloze, opřen jen o zrcátko, a pivo valilo a valilo ...

Pokusil jsem se odehnout zrcátko - marně. Vystoupit z auta taky nešlo a nikdo nablízku! Tak jsem tam tak seděl a divil se směšnosti situace (a pivo valilo a valilo...)

Pak mě konečně napadlo trochu popojet dopředu - inu, žádnéj učenej z nebe nespad!'

-13-

Jinak ke Dnům víry:

V pátek večer bylo zahájení, zdařilá pantomima (původem z Malty) v podání Fenclových a spol.; na noc k nám přijel bratr Michal, aby mohl mít druhý den dopoledne přednášku ve františkánském kostele - tam moderoval program Šebestián s Jindrou Fenclem, Jeroným zpovídal.

Také v ostatních plzeňských kostelích byl v sobotu duchovní program (přednášky, zpěv, hry pro mládež), jehož vyvrcholením byla společná mše u sv. Jiří na Doubravce, kde sv. Vojtěch založil cestou na Břevnov malý klášterík.

Večer jsme byli u dominikánů na koncertě skupiny M.P.K., v níž hraje i náš bývalý bratr Baptista.

2. června jsme měli vizitaci našeho provinčního vedení.

Odpoledne projednává přestupková komise případ Komárková: asi po hodině mě "*uznává viným a podle zákona ble, ble, paragrafu ble mi uděluje trest ...*" - v té chvíli jsem myslel, že mě přinejmenším zavřou - "*napomenutí a úhradu výloh mi ... odpouští*" - že prý jako civilák nemám peněz nazbyt. Na dotaz, zda-li se hodlám proti rozsudku odvolat, odpovídám záporně.

5.6. opět na týden uléhám.

7.6. pořádají bráchové výlet pro děti, co s námi pojedou v létě na tábor.

8.6. Jeroným navštívil společenství přátel sv. Františka v Doupovských horách.

14.6. jsou bráchové v Praze na kněžském svěcení Gabriela a bývalého Rufína, já vypomáhám při kněžském svěcení v Plzni.

15.6. měl Šebesta při nedělní mši věhlasné kázání o hořčičném zrnku, v němž dětem vysvětlil, že hořčičná zrnka "jsou ty tečky v kremžské hořtici".

Večer obsadil náš tým skvělé čtvrté místo na volejbalovém turnaji u salesiánů.

16.6. se čtrnáct mamin z našich spolč tajně dohodlo, že nás večer přepadnou a poděkují nám tak za naše roční (ve smyslu školního roku) působení v Plzni. Aby měly záminku, rozhodli se, že máme všichni tři ten den svátek - a k svátku nám zaspívaly, přinesly spousty dobrot a dáreků. Šebesta dostal např. pytlík hořčičných semínek, aby příště nebalamutil jejich děti.

V sobotu **21. června** pomáhám na biskupství při jáhenském svěcení, zatímco bráchové jeli s Malým spolčem připravovat tábor do Prusin (10 km od Plzně).

Nedělní mši má u nás poprvé náš biskup František; mládež nejvíce oslovilo to, že jako mladý jezdil závodně na jachtě, jak se přiznal při výkladu evangelia o bouři na moři.

23.-25. 6. jsou bráchové na kapitule v Praze, kde byli oba zvoleni za definitivy (pětičlenné vedení provincie).

Konec týdne je ve znamení oslav konce školního roku (státnice, absolvenský koncert konzervatoře, mše v katedrále, letní kino pod našimi okny).

Dne 17.2.1997 kolem 07.15 hod. pí. Komárkovou, která se stěžovala, že je jí nevolno pustila kuchařka do budovy Biskupství. Pí. Komárkova si sedla před kancelář biskupa s tím, že je pověřena, ~~aby podepsala nějakou smlouvu~~ že aby podepsala nějakou smlouvu. Když přišel p. biskup, kterého jsem doprovázel ke ^{veho} kanceláři na I. patře budovy, tak jmenovaná přistoupila k němu a tvrdila, že je u něj objednaná k podepsání nějaké smlouvy. Dodávám, že nebyly objednaná. Toto p. biskup ověřil ve svém pracovním diáři a ukázal ho jmenované. Ona přesto chtěla proniknout za ním do kanceláře. Já jsem ji chytil za levou ruku, aby nevešla do kanceláře a řekl jsem, jak vidí, že p. biskup sní nemůže mluvit. Snažila se mi vytrhnout a křičela aby jsem ji pustil. Já jsem ji držel a táhl jsem ji po schodech dolů ke východu. Když jsem ji táhl dole, tak jsem ji prosil aby nekřičela a chovala se důstojně. Ona se snažila celou silou dostat do kanceláře. Když jsem sly dolů schodama, tak pí. Komárková se zapírala nohama a přitom uklouzla po schodech a sedl si na ně. Pan biskup mi pomohl je zvednout a potom bez odporu jsme ji vyprovodily ven. U dveří nám nadávala a odešla.

~~Uvádím, že jsem ji jenom držel za levou ruku. Ke zranění mohlo dojít, tak, že se snažila vytrhnout, případně pádem na schody. K jinému fyzickému napadení nedošlo. Za případné ublížení na těle se omlouvám.~~

Dále chci uvést, že jedná se o osobu, která chodí na Biskupství od roku 1994. Nepravdivě uvádí, že je ~~pověřena~~ pověřena prezidentem, parlamentem nebo jinými veřejnými činiteli k tomu, aby podepsala Listinu lidských práv a svobod, mírovou smlouvu mezi hárody a jiné závažné dokumenty. Toto se odehráva i několikrát za týden. Několikrát se násilím domáhala ke vstupu a přitom nadávala a napadala fyzicky některé zaměstnance Biskupství. Několikrát jsem volal policii, která ji vyvedla, ale situace se stále opakovala. Několikrát jsem žádal instituce (Psychitrické) aby přešetřili její psychický stav. Snažil jsem se jmenované vyhovět a dát jí k podpisu nějakou smlouvu Ale naše snaha neměla odezvu. Stávalo se, že jmenovaná i celé hodiny obtěžuje p. biskupa a jiné zaměstnance. Docházelo k tomu, že pí. Komárková dělala vytržnost před budovcu Biskupství a prosila kolemjd o pomoc.

To je vše, co mohu k celé věci uvést, nežádám oprav ani změn a jako správné v 14.10 hod. podepisuji.

Výslech I :

por. Balta

Vypověděl :

Jan Pechar

Jan Pechar

4. kapitola: Prázdniny 1997

Na dva měsíce jsem přerušil civilní službu, abych mohl mít povinný měsíc samoty před věčnými slibů a mohl se také zúčastnit alespoň první z našich prázdninových akcí:

30.6. – 10.7. jsme měli **tábor v Prusinách** pro 39 dětí a 17 vedoucích a asistentů (z řad Malého spolča). Vařila nám Anička Šlajsů s dvěma asistentkami. Program byl lehce inspirován knihou „Pán prstenů“ od Tolkiena: děti a asistenti se rozdělili do tří trpasličích rodů, vedoucí se stali elfy; všichni měli patřičné oblečky. *Hlavní postavy*: král Celeborn, Jojo, Odula, sv. Barbora, Tumpachoun a ostatní skřeti, Glum s Tulpíkem, lesní víla, aj. *Hry*: Co do lesa nepatří, Obchodování, Navazování přátelství, Návik bojových umění, Hledání pokladu, Divadlo. *Hlavní problémy*: sucho (zatímco Moravu sužovaly povodně, my jsme museli pro vodu jezdit do vedlejší vesnice), angíny (onemocněla víc jak čtvrtina dětí, některé musely odjet domů).

12.-19.7. pořádali bráchové **rekreaci pro rodiny s dětmi v Žel. Rudě** (15 rodičů, 30 dětí a 10 asistentů).

4.-13.8. byli bráchové se 45 mladými lidmi na **Slovensku**. „Hlavní stan“ měli v pronajaté tělocvičně v Horním Slavkově, odtud vyráželi v přibl. sedmičlenných skupinkách do Tater, Roháčů nebo do Ráje: „jasoni“ na den, „drsoni“ na více dní.

Já jsem v té době byl s bratrem Didakem na „**samotě**“ v klášteře sester eucharistiánek na Laudoně u Lanškrouna. Kromě hlavního „zaměstnání“ – modlitby a duchovní četby – jsme chtěli také trochu pohybu, avšak sestra Paschalis – představená a zároveň nejmladší ze sester (má 60 roků) – nám skoro úplně zakázala pracovat, že prý jsme takoví „slaboucí“ (na rozdíl od bratra Šebestiána, který tam trávil měsíc samoty tři roky před námi!) Tak nám nezbylo než chodit a běhat po okolních horách.

Po složení věčných slibů mají řeholníci na výběr: buď přijmou kněžské svěcení nebo zůstanou prostými bratry; v obou případech je pak celá řada možností služby lidem. Mám tedy o čem přemýšlet – nakonec ve mně vítězí touha zůstat bratrem-laikem (dosud jsem v sobě neobjevil povolání ke kněžství) a jít studovat do Říma (s tím však o. provinciál nesouhlasil, mohu se však učit italsky).

Hospodine, můj Bože,
 jak velká je Tvá sláva po celé zemi,
 svou slávu jsi přivýšil nebesa!
 Kdo by ji dokázal vysvětlit
 nebo vyjádřit řečmi a slovy,
 čím jsi nás obdaril?
 jsi made vším, všechno přesaňuješ
 a nepostihuješ, aby Ti někdo něco dělal.
 a jsi hledíš přátelství svých tvorů...
 BŮH $1 + \frac{1}{2} - \frac{1}{3} + \dots = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n}$
 Díky Pane, že jsem (místo abych nebyl),
 že ses mi dal poznat
 a navštívil jsi mě jménem.
 Díky, že ses rozhodl dát se mi jsi nyní
 jako mé bohatství
 můj živoucí partner $= \int (j^a \times b_j)$
 a má svoboda;
 neboť v poznání Tebe je uchováno blaženost,
 kdo se sebe svěřá, dostává,
 a kdo umírá, přivítá k věčnému životu.

$\sqrt[3]{1 + e^x - \ln x + \dots}$
 $\frac{f(x)g(x)}{f(x)g'(x)}$
 $\frac{1}{(a+b)^2}$
 $\frac{1}{(a+b)^3}$
 $\frac{1}{(a+b)^4}$

Určitým plodem měsíční samoty bylo také to, že jsem odložil kytaru a své kolo jsem půjčil kamarádovi - uvědomil jsem si, že na ně nebudu mít čas; po necelých 10 měsících jsem se k obojímu vrátil.

Na závěr, od 8. do 14. srpna, nám bratr Regalát dával (své první) exercicie v Mor. Třebové.

16. srpna v 10 hod. jsme s Didakem složili **slavné sliby** u sv. Anežky v Praze. Krásnou a radostnou atmosféru této slavnosti spoluvytvářeli hudebníci pod vedením mé bývalé spolužačky Jitky.

Po slibech mě bratři odvezli do Plzně, kde jsme se ale moc neohřáli: od 17. do 22. srpna pomáháme s Bartolomějem, Bělou, Růžou a Eliškou čistit exponáty zatopeného muzea v Uh. Hradišti. Běla zde udělala chabý pokus přestat kouřit. Já uléhám do postele – v tomto stavu trávím i následující týden u rodičů.

28.8. se od nás z Vinic odstěhovaly sestry salesiánky do Škvřňan, kde budou 6. října otvírat své středisko – do různých zájmových kroužků (keramika, hudební nástroje, italština, aerobik) se jim přihlásilo na 300 dětí.

31.8. přijíždějí Regalát a Dominik, aby si s bráchama udělali třidenní vandr na Šumavu.

Od 2. do 7. září u nás spí Benda.

5. kapitola: Nový školní rok - 1997

Se začátkem školního roku pro mě opět začíná kolotoč; tentokrát však s Šebou nabízíme výuku křesťanství jen na dvou školách. Trochu se změnila i spolča:

Katechumenát vede Jeroným a je pouze pro ty, kdo se chtějí dát o Velikonocích pokřtít, zatímco Šeba má nezávazné Hovory o víře. Malé spolčo se schází až večer po mši, takže na něj mohu pravidelně chodit s Šebou i já. Velké spolčo vede sám Jeroným. Šeba rozjíždí přípravu na biřmování. Dále vznikly také kluby pro děti 1.-3. třídy: holky vedou Ilča & Janča & Milča, kluky vede Aleš (scházejí se u Bočků ve sklepě). Všemi těmito změnami se náš panelákový byt dost zahustil: třikrát týdně jsou zde ve stejné době dvě spolča.

V tomto školním roce se také, jak se zdá, ujal velmi požehnaný zvyk zvat nás každou neděli do některé rodiny na oběd.

Od října do května bude probíhat rekonstrukce školky, kterou pro nás biskupství koupilo letos v dubnu. Spoustu starostí kolem toho má zvláště bratr Šebestián.

O víkendu od 5. září jsme s Malým spolčem na PRKULÍCH (Prusinské kulturní léto), kde hraje mj. výborné Pražské kytarové kvarteto, MPK, aj.

7.9. nás navštívily novicky sester OSF.

12.9. jdeme s Šebou přes noc na diecézní pouť na Svatou Horu u Příbrami; nad ránem nám prší a tak si cestou přes vojenský prostor moc nespíme. Jeroným byl v té době u rodičů.

V sobotu 20.9. jsme udělali pro děti farní výlet do Sv. Jana pod skalou. Večer k nám na dva dny přijel bratr Bartoloměj.

V neděli odpoledne jsme pro změnu udělali výlet na kole se Střídačkou (asi 45 km).

Druhý den nám Jeroným odjel na 12 dní do Uh. Hradiště.

26.-27.9. byl Šebesta s Malým spolčem v Srbských jeskyních. Já jsem mezitím zvládl návštěvu rodičů, rekolekci v našem pražském klášteře a svatbu bývalé spolužačky Jitky.

V neděli 28.9. jsme na volejbalovém turnaji u salesiánů vybojovali (ještě skvělejší) třetí místo.

2. října odjel Šeba na Hostýn na víkendové setkání Františkánské mládeže. Cestou navštívil rodiče.

Druhý den jsme se s Jeronýmem zúčastnili „Transitu“ (připomínka „přechodu“ našeho zakladatele sv. Františka z tohoto světa do „radosti věčné“ v předvečer jeho svátku) ve Františkánském kostele (říká se tam teď „U mrtvých františkánů“, protože na rozdíl od Vinic jsou tam už jen ostatky našich bratří).

Podle starého zvyku káže na sv. Františka u františkánů dominikán a na sv. Dominika u dominikánů františkán na znamení přátelství, které pojilo oba zakladatele. Tak se stalo, že jsme tam mohli poprvé vidět bratra Řehoře, který posílil dominikánskou komunitu; hodlá se věnovat především narkomanům.

5.10. jsme zavedli druhou nedělní mši v pavilónku – v 11 hod. (první je v devět).

V sobotu 11.10. jsou bráchové v Ž. Rudě na výletě s katechumeny, zatímco já trávím večer se svými bývalými spolužáky na „Mírovém (cyklo)objezdu Brd“ – pokračují v tradici námi zavedenou na gymplu.

13.10. se Šebestián naposledy účastní jednání definitoria v Praze, jeho funkci převezme bratr Antonín. Já začínám chodit na italštinu do střediska sester salesiánek.

17.10. k nám na víkend přijeli Algoři z UH; Jeroným si s nimi dělá výlet na Šumavu, večer je berem do čajovny (kde si s námi obsluha již tyká), Šebestián pro ně má mši v Meditační zahradě.

19.10. pořádáme na Vinicích mohutnou farní Drakiádu v tak dokonalém bezvětří, že lepší nepamatuju ...

24.-29.10. není škola. Jeroným odjíždí s katechumeny na Špičák, já s Šebou nejdříve do Prahy na rekolekci (oba se stavujeme u rodičů) a 26. jedeme s Malým spolčem a Střídačkou do Vidimi u Mělníka, kde slézáme kde co: skály, chladicí věž elektrárny, apod.

31.10. odjíždíme mikrobusem s Malým spolčem do Brna, kde budou sestry klarisky otvírat a (za sebou) zavírat nový klášter. Přespáváme u bratří, cestou zpět se stavujeme u Jeronýmových rodičů v Brtnici u Jihlavy.

V neděli 2. listopadu máme pouť v našem kostele Všech svatých a po ní dětské odpoledne s již tradiční lanovkou.

7.11. pořádali v Č. Krumlově volejbalový turnaj zaměstnanců českých a moravských biskupství. Do plzeňského týmu jsem se dostal já a pět mamin, z nichž tři, jak se ukázalo při prvním (a posledním) tréninku, volejbal nikdy nehrály. Náš tým získal ihned sympatie všech, vyhrál několik míčů a dostal se dokonce do Jihočeských novin ... (Cestou mi vypadl breviář z auta.)

Tentýž den začal víkend pro cca 30 vysokoškoláků v Prusinách. Rozdělili se do čtyř tematických skupin, z nichž tři jsme vedli my františkáni. Celý program směřoval k sobotní večerní eucharistii, která byla pojata trochu netradičně (sami jsme si pekli chléb).

9.11. náš farní tým vybojoval třetí místo na fotbalovém turnaji u salesiánů.

V pátek 14.11. opět na týden uléhám. Bráchové odjíždějí do Prahy na setkání mladých bratří; vrátí se v sobotu i s bratrem Antonínem, který u nás pobude do čtvrtka. Jednu noc u nás spí také bratr Vianney.

V poslední době jsme hrávali každé nedělní odpoledne volejbal u nás na Vinicích „v Jámě“. Nyní můžeme zadarmo chodit do tělocvičny, tak se na zimu přesouváme tam, navíc hráme se Střídačkou i fotbal.

28.11. jedeme s Jeronýmem do Prahy na rekolekci. Šeba dává rekolekci společenství NOE. Přijela sestra Zdislava a v neděli po mši povídala farníkům o františkánské misii v Kazachstánu. Večer jsme byli pozváni do divadla na Kravou svatbu F.G. Lorcy; kdosi z diváků to komentoval slovy: „Tak přece jenom má církev dost peněz!“

4. prosince nás k sobě pozval na večeři místní evangelický farář Luděk Korpa, oplatili jsme mu tak jeho návštěvu u nás v září. Společně budujeme nad těžkým životem faráře, povídáme o našich farnostech, o hospicu, který budou evangelíci (za pomoci katolíků) otvírat, aj.

5.12. přišel do pavilónku i na LDNku (kde navštěvujeme nemocné) Mikuláš; tentokrát si ho udělali farníci sami. Šeba spolu s dominikánem Jiljím dávají rekolekci našemu Malému spolču v Prusinách.

7.12. proběhla u nás po nedělní mši volba do farní rady – má osm členů (včetně nás tří), měla by pomáhat farářovi v plnění jeho úkolů.

17.12. dává Šeba rekolekci nám, zaměstnancům biskupství (i biskupovi). Byla velmi pěkná - především nám dal možnost, abychom si v modlitbě i společném rozhovoru pročistili vzájemné vztahy.

Dominikáni otvírají VŠ klub PEC; zatím bude fungovat jen jednou týdně.

19.12. hraju s dětma na škole, kde učím náboženství, vánoční hru pro prvňáky, podobně jako jsme minulý rok hráli mikulášské divadlo.

Večer slavím Vánoce u rodičů.

22.12. s Malým spolčem procházíme celou LDNku, zpíváme koledy a dáváme přáníčka.

Na **Štědrý den** máme ráno mši v Domově důchodců, přišlo také několik rodin s dětma, které udělaly stařečkům a stařenkám velkou radost. Přes den jsme uklízeli a připravovali pavilónek a kostel na bohoslužby. Večer jsme zbaštili kapra, kterého nám již tradičně dělá paní Světlíková – dobrodinka našeho řádu už od nepaměti. Pak jsme si přečetli vánoční přání, kterých se nám za poslední týden nakupila pěkná hromádka. Nakonec jsme rozbalili dárky od lidí – sami si dárky nedáváme, i tak jich bylo dost – především lednička nám praská ve švech. Ve 20 hod. jsme šli pomoci chystat živý Betlém, který na Vinicích zahraje parta kolem Ládi Pohořelého (Roudenská divadelní společnost). Za tím účelem jsme také v ZOO chytili a při-vezli jednu kozu – chudin-ka bečela, jako by ji na nože brali. Až Jeroným ji trochu uklidnil, když jí začal vyprávět o Betlémě a o úžasné roli, kterou bude hrát. Pastýři sice chtěli stádo ovcí a ne jednu kozu, ale nakonec umně zaimpro-vizovali – naučili se bečet. Živý Betlém začal po 22. hod. a trval asi půl hodiny. Přišlo se na něj podívat na 300 lidí z celé Plzně.

O půlnoci začala Půlnoční v kostele Všech svatých, všech 500 lidí se dovnitř ani nevešlo. O atmosféru se opět velkým dílem postaral Lád'a Pohořelý se svou kapelou.

setkání

mladých

bratří

(14.11.)